

— Fogja hát az úr a fáradságáért. Vagy tizenyolc esztendeig ültem itt ennél az asztalnál, de nem tudtam, hogy velem is így lehet. Hát csak jó, ha tudja az ember, hogy egy szalmaszálba is elbotolhat, igaz-e? Hát a tandíjat nem sajnálom. Adjon Isten jónapot.

A csendőrök eltátották a szájukat.

A segédjegyző bambán bámult utána, aztán egy tétova mozdulattal a bankó után nyúlt, hirtelen lecsapott rá és a zsebébe gyúrte.

Török Sándor

A HŐS.

*Ne mondd: az hős, ki célhoz jutva — él,
Kinek babér van harcos homlokán,
S győztesként lépdél megvált vár fokán,
Amíg alatt vértől gőzölg a tér.*

*Az ily hőshöz, halld, a holt így beszél:
«Győztél, — ám utad haldoklók során
Vitt, — hekatombák bőszült gyásztorán.
Nem hős, — szerencsés az, ki célhoz ér.*

*A hős alatt van. Vértől szallagos.
A teste roncs, — szélhullt, mint harciszekér,
Melyen győzött a sors kegyelt fia.*

*A holt a hős. Ő volt a csillagos
Magasba lépcső — másnak. A babér
Övé. A hősnek meg kell halnia.»*

Kutas Kálmán.